

“Δέν καπνίζω, επενδύω στο μέλλον τῆς καρδιάς μου”

Ἐξόρμηση στὴν Ὀρεινὴ Ἀρκαδία μὲ ἀλκυονίδες ἡμέρες.

Κική Παπακωνσταντίνου,

Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς Φίλων τοῦ ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Πιστὴ στὴν παράδοση ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Φίλων τοῦ ΕΛ.Ι.ΚΑΡ., προγραμματίσει τὴν κοπὴ τῆς πρωτοχρονιάτικης πίτας σὲ συνδυασμὸ μὲ μία διήμερη ἐκδρομὴ στὴν Ὀρεινὴ Ἀρκαδία, συγκεκριμένα Στεμνίτσα, Δημητσάνα, Βυτίνα γιὰ τὶς 26 καὶ 27 Ἰανουαρίου. Ὁ καιρὸς ὑπέροχος, μὲ ἠλιόλουστες ἡμέρες καὶ καθαρὴ ἀτμόσφαιρα. Ἡ διαδρομὴ εὐχάριστη μὲ τὸ ὑπερθέαμα τῶν δασομένων βουνῶν μὲ καλυμμένες τὶς κορφές ἀπὸ χιόνι.

Τρανταχὰ ὀνόματα τῶν πόλεων μὲ πλούσια ἱστορία καὶ μεγάλη συμμετοχὴ στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ προικισμένα μυαλὰ τῶν κατοίκων, ποὺ ἀνέδειξαν ἀξίολογα ὀνόματα στὶς τέχνες καὶ τὶς ἐπιστῆμες. Χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν Ἀρκάδων εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν τόπο τους καὶ τὴν πατρίδα, μὲ πολλὲς καὶ μεγάλες εὐεργεσίες. Τὰ γραφικὰ χωριὰ τῆς Ἀρκαδίας μὲ τὴν πλούσια βλάστηση εἶχαν τὴν εὐλογία τῶν δύο ποταμῶν, τοῦ Λούσιου καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ, ποὺ μὲ τὰ πλούσια νερά τους ἔδιναν καὶ δίνουν πηγὴ ζωῆς στὸν τόπο.

Πρῶτος σταθμὸς ἡ πανέμορφη Στεμνίτσα μὲ τὰ πέτρινα

σπίτια τῆς, μὲ τὰ καλντερίμια, τὴ σχολὴ ἀργυροχρυσοχοΐας, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τοὺς μεταβυζαντινοὺς χρόνους μέχρι σήμερα καὶ κρατᾷ ζωντανὸ τὸν τόπο μὲ τοὺς 40 σπουδαστές. Τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον Λαογραφικὸ Μουσεῖο τῆς Στεμνίτσας ἰδρύθηκε τὸ 1985 ὡς Ἴδρυμα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, μὲ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Στεγάζεται σὲ δύο κτίρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτο εἶναι ἓνα τριώροφο σπῖτι τοῦ 18ου αἰ., πρῶην κατοικία τοῦ Γεωργίου Χατζῆ, τὸ ὁποῖο παραχωρήθηκε στὴν Κοινότητα Στεμνίτσας καὶ στὴ συνέχεια στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο. Τὸ δεύτερο κτίριο οἰκοδομήθηκε τὸ 1995 μὲ παραδοσιακοὺς ὄρους δόμησης. Στὸ Μουσεῖο παρουσιάζονται ἀναπαραστάσεις παραδοσιακῶν ἐργαστηρίων, ἐσωτερικὸ Στεμνιτσιώτικου σπιτιοῦ, μεταβυζαντινὲς εἰκόνες, ἔργα μεταλλοτεχνίας, κεραμικῆς, ξυλογλυπτικῆς, κεντήματα, φορεσιές, ἐκκλησιαστικὰ σκεύη κ.ἄ. Ἐνα περπάτημα στὸν κεντρικὸ δρόμο τῆς Στεμνίτσας μέχρι τὴν κεντρικὴ πλατεία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ μία σύντομη ἀνάπαυλα στὸ καφενεῖο καὶ τὸ μικρὸ ἐστιατόριο, ὀλοκλήρωσαν τὴν ἐπίσκεψη στὴν ὁμορφὴ Στεμνίτσα.

Ἐπόμενος σταθμὸς ἡ Δημητσάνα, ὅπου πρῶτα ἐπισκεφθήκαμε τὸ Ὑπαίθριο Μουσεῖο Ὑδροκίνησης, ποὺ προβάλλει τὴ σημασίαν τῆς ὕδροκίνησης στὴν παραδοσιακὴ κοινωνία μὲ προ-βιομηχανικὲς τεχνικές. Χρησιμοποιοῦσαν τὸ νερὸ ὡς κύρια πηγὴ ἐνέργειας γιὰ τὴν παραγωγὴ ποικίλων προϊόντων, ὅπως νεροτριβή, ἀλευρόμυλο, βυρσοδεψεῖο καὶ παραγωγῆς μπαρουτιοῦ. Τὸ σύνολο αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων ἀποτελεῖ ἄλλο ἓνα ἐνδιαφέρον Μουσεῖο τοῦ Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος τοῦ ὁμίλου Πειραιῶς, ποὺ ἄνοιξε γιὰ τὸ κοινὸ τὸ 1997. Καταλύσαμε σ' ἓνα ξενοδοχεῖο κτισμένο σὲ πολλὰ πέτρινα σπιτάκια, σύμφωνα μὲ τὴν παραδοσιακὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Δημητσάνας, δίπλα στὴν Ὑδροκίνηση. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἐπισκεφθήκαμε τὴν ἐνδοχώρα τῆς Δημητσάνας μὲ τὴν ὥραια ἀτμόσφαιρα, τὰ μισόστρωτα στενά, τὰ παλιὰ ἄρχοντικά ποὺ πολλὰ εἶναι ἀνακαινισμένα. Στὴν Δημητσάνα βρίσκεται καὶ τὸ σπῖτι τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', καθὼς καὶ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι πραγματικὸ στολίδι τῆς πόλης, εἶναι ἡ Δημόσια Βιβλιοθήκη καὶ Μουσεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Δημητσάνας. Στεγάζεται σὲ τμῆμα τῶν παλαιῶν Διδασκηρίων, στὴν πλατεία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, μὲ πανοραμικὴ θέα πρὸς τὸ φαράγγι τοῦ Λούσιου ποταμοῦ καὶ τῶν ἱστορικῶν Μονῶν Φιλοσόφου Προδρόμου καὶ Αἰμυαλῶν. Ἡ περὶφημη Σχολὴ Δημητσάνας ἰδρύθηκε τὸ 1764 ἀπὸ δύο μοναχοὺς, μαθητὲς τῆς Σχολῆς Σμύρνης, ἡ ὁποία λειτουργοῦσε μὲ μία μικρὴ διακοπὴ μέχρι τὸ 1821 καὶ ἔχει δώσει 40

**ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ
ΙΔΡΥΜΑ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
& Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερώνυμος
ΕΠΙΤΟΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ:

Γ. Κασμάτης

Π. Τσάκος

Ἰ. Τσουνῆς

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Π. Τούτουζας

ΤΑΜΙΑΣ: Ἀ. Γιατράκου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Κ. Τούτουζας

ΜΕΛΗ:

Ε. Βορίδης, Ἄ. Δήμα, Β. Κόκκινος,

Δ. Ρίχτερ, Χρ. Στεφανάδης,

Δ. Τούσουλης, Στ. Ψυχάρης

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ:

Γ. Ἀνδρικόπουλος, Β. Βοτῆας, Ἄ. Βού-

τσας, Γ. Γκουμάς, Ν. Κασιλάμπρος,

Ε. Παπαστεριάδης, Ν. Χούλης

Ἐπιτροπὴ Φίλων τοῦ ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἀ. Παπακωνσταντίνου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ν. Συμβουλίδου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Ν. Στανοῦ

ΤΑΜΙΑΣ: Μ. Μπατάκη

ΜΕΛΗ: Γ. Βαϊνᾶ, Γ. Βαφάκη, Ἐ. Τούτουζα

πατριάρχες στην Ὁρθοδοξία. Ἡ πλούσια βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς θυσίασε πολλά ἀπὸ τὰ συγγράμματα γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγῶνα τοῦ 1821, προκειμένου νὰ κατασκευάζονται φυσίγγια, λόγῳ τῆς ἔλλειψης χαρτιοῦ. Ἡ βιβλιοθήκη κατέλαβε τὴ θέση τῆς Σχολῆς Δημητσάνας ἀπὸ τὸ 1845, μὲ δαπάνες τοῦ μεγάλου εὐεργέτη Νικολάου Μακρῆ. Οἱ ἔφαροι τῆς Σχολῆς, μὲ τὰ βιβλία ποὺ εἶχαν περισωθεῖ καὶ δωρεές Δημητσανιῶν τῆς διασπορᾶς, ἀναδημιούργησαν μίαν νέα ἀξιόλογη βιβλιοθήκη, ποὺ ἀριθμεῖ σήμερα περίπου 35.000 τόμους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πολλοὶ ἀντιστοιχοῦν σὲ παλαιές καὶ σπάνιες ἐκδόσεις. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸ 1977 ἀπέμεινε χρυσὸ μέταλλο μὲ δῖπλωμα στὴ βιβλιοθήκη, ἐκτιμώντας τὴ σημασία της. Τμῆμα τῆς Βιβλιοθήκης λειτουργεῖ ὡς Μουσεῖο μὲ πολύτιμο ὑλικὸ καὶ ἐνθύμια τοῦ ἐθνικοῦ καὶ λαϊκοῦ βίου. Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση σώζονται ὄπλα, μπαλάσκες, ἐνδύματα, προσωπογραφίες, ἢ λάρνακα μὲ τὰ ὀστᾶ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ ἡ σέλα τοῦ ἀλόγου τοῦ Παπαφλέσσα. Στὸ λαογραφικὸ τμῆμα ὑπάρχουν εἶδη καθημερινῆς χρήσης πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Ἀποχαιρετώντας τὴν ὠραία Δημητσάνα μὲ τὴν πλούσια ἱστορία καὶ τὴν φυσικὴ τῆς ὀμορφιά, ἐπισκεφθήκαμε τὴν ἄλλη ὠραία ἀρκαδικὴ πόλη, τὴν Βυτίνα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς σήμερα μὲ τὸ σύστημα Καλ-

λικράτης. Παρ' ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἔχει μειωθεῖ πολὺ, ὁ χειμερινὸς τουρισμὸς, μὲ τὸ χιονοδρομικὸ κέντρο τοῦ Μαινάλου, κρατᾷ ζωντανὴ τὴν πόλη μὲ τὴν ὠραία πλατεῖα, τὰ μονοπάτια πεζοπορίας καὶ τὰ πολλὰ καὶ περιποιημένα καταστήματα ἐστίασης καὶ πώλησης ἀγροτικῶν προϊόντων.

Ὅπως πάντα, ἡ διήμερη ἐκδρομὴ μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦμε τὴν πανέμορφη ἑλληνικὴ φύση, τὴν καλὴ συντροφιά μὲ φίλους, ποὺ ὁμονοοῦν, σέβονται, ἐκτιμοῦν καὶ διαπνέονται ἀπὸ ἀγάπη. 🍷